

ת"פ 10/12/22847 - מדינת ישראל נגד נסים בובליל ואח' יוסף גורדון

בית המשפט המחויז בירושלים

ת"פ 10-12-22847 מדינת ישראל נ' בובליל ואח'
ת"פ 13-10-13 23916 מדינת ישראל נ' יקואל ואח'

לפני כב' השופט משה יוуд הכהן
מדינת ישראל

נ ג ד

1. נסים בובליל ואח'
2. יוסף גורדון

החלטה בעניין הנאשם 2

1. עם כל ההבנה לקושי שאותו חזו הנאים 2, אינני סבור שיש מקום בשלב זה להפריד את משפטו ממשפטם של יתר הנאים לאחר פרשת התביעה.

2. המבחן המרכזי של בית המשפט להפעיל בעת ההחלטה בבקשתה להפרדת דין בין נאים שהועמדו לדון ביחד, הינו מבחן עיוות הדין. במסגרת אותו מבחן, אין בית המשפט בוחן רק את עיוות הדין האינדיבידואלי שעלול להיגרם לנאים אלא גם את שיקולי העילות אשר בסודם ההנחה שראוי כי פרשה עובדתית אחת תתרבר בפני בית משפט אחד וכי ניתן פסק דין אחד החורץ משפט אחד לכל המעורבים, בעקבות קביעה אחת באשר לכוכן של הריאות (ראו: י' קדמי, סדר הדין בפליליים, מהדורה תשס"ג-2009, חלק שני (להלן - "קדמי"), בעמ' 944 וכן ת"פ (י-מ) 3120/02 מדינת ישראל נ' רון פ"מ תשס"ב(2)(724).

3. אקדמי ואומר כי בכל הנוגע לטענה שעונייה ההכבדה שבדין משותף באישומים הראשוני והשלישי, הנוגעים לנאים התאחדות הקבלנים ובכללם הנאשם 2, ביחד עם הדיון באישום השני, שעוניינו פועלותיהם של קבלני עוטף עזה, תמורה ביוטר שהבקשה מוגשת רק כתעת. יצוין כי המועד הרاوي להעלאת הבקשה, הנקרא הדיון המשולב בשלושת האישומים והן לעניין הפרדת עניינו של הנאשם 2 מזה של יתר הנאים, היה בעת הדיון בטعنות המקדימות בסיבוב הראשוני, ולמצער, בעת הדיון בטענות המקדימות בסיבוב השני. זאת לאחר שביטולו של האישום השני כלפי מרבית הקבלנים נהפר בערעור, במסגרת ע"פ 12/6328, והאישום השני הושב על כנו והואזר לモותב זה. בנסיבות זמן זו, ניתנה הזדמנות נוספת לכלל הנאים להוסיף טענות מקדימות וגם כאן נמנע הנאשם 2 מלטעון להפרדת

עמוד 1

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - verdicts.co.il

הדיון בין האישומים האמורים וכן להפרדת עניינו מעניינים של יתר הנאשמים. כל זאת למטרות שהתמכחות ההליכים נגדו, בודאי באוטו שלב הייתה ברורה וצפואה. כפי שצין בצדק ב"כ המאשימה, העלאת הטענה לראשונה, **ארבע וחצי שנים** לאחר הגשת כתב האישום, שעה שמדובר בטענה שהיא במהותה טענה מקדמית, אלא כל טעם מבורר לשינוי, מקיימה משוכה ממשית המונעת את קבלתה, ولو מטעם זה בלבד. ראו סעיפים 143 (3) ו- 150 לחס"פ וכן קדמי, שם בעמ' 939.

4. יותר על כן, המשמעות פיצול משפטו של הנאשם 2 ממשפטם של יתר הנאשמים בשלב זה, הינה, שעל בית המשפט יהיה לשמעו בנפרד את ראיות ההגנה מטעמו ובהמשך, לקבוע ממצאים ולהכריע הכרעות עובדיות ומשפטיות ביחס למכלול השאלות העומדות לבב התקיק, בכל הנוגע לאישומים הראשון והשלישי. כל זאת, לאחר ניהול פרשת ההגנה ושמיית טענות של נאשם זה בלבד.

5. מאחר שעמדתם של יתר נאשמי התחדשות בהתייחס לעבירות המוחוסות להם, אינה שונה באופן מהותי מזה של הנאשם 2. המשמעות היא, שבית המשפט ידרש למשעה להכריע פעמיים באותו סוגיות ממש.

6. גם ברמה המעשית אין בהיעדרות לבקשת מושום חיסכון ממש בזמן, שכן בית המשפט, בשל אילוצי יומנו, לא יוכל לסימן את שמיית ההליך וכחטיבת הכרעת הדיון בעניינו של הנאשם 2, לפני המועדים שנקבעו לשמיית ראיות ההגנה והטיסכומים בעניינים של כלל הנאשמים בחודשים ינואר-מרץ 2016. המשמעות היא, כי יהיה צורך **להוסיף** מועדים נוספים לשמיית ראיות ההגנה והטיסכומים של נאשם זה וכן ליהיד זמן לכתיבת הכרעת דין נפרדת בעניינו, מועדים שאיןם בנמצא.

7. זאת ועוד, האופציה של העברת המשפט בירור ההליך למועד אחר, רק בעניינו של נאשם 2, אינה מעשית בנסיבות העניין ואף אינה עומדת בתנאי סעיף 233 לחוק סדר הדין הפלילי.

8. בנוסף, איני סבור שהדוגמאות שהביאו ב"כ הנאשם 2 מת"פ (ו-מ) 965/05 (27.4.06) ות"פ (ו-מ) 385/98 (14.8.03) דומים לעניינו וזאת המטעמים שמנה ב"כ המאשימה בתגובהו. במקרה הראשוני, מדובר על הפרדת עניינים של שניים מהנאשמים בשל הסדר טיעון ששימים את משפטם ובקרה השני, מדובר בשני נאשמים שלא היו בארץ וההליכים קלפיים הותלו. זאת שעה שלגביו יתר הנאשמים נמשכו ההליכים והמשפט הגיע לשלב הסופי. באותו עניין, נתן בית המשפט משקל לעובדה שהמאשימה בעת שהתلتה את ההליכים נטלה על עצמה את הסיכון שהמשפט יופרד ועשתה זאת כדי ליעיל את הדיון בהליכים בעניינים של יתר הנאשמים. זאת, בשונה מעניינו.

9. איני בטוח שהנ帀ם 2 הוא הנאשם היחיד שהתמכחות ההליכים בתיק מכבידה עליו, ואין זה בגדר סוד, שעצם ניהולו של הליך פלילי ממושך כנגד נאשם הנובע, בין היתר, מריבוי הנאשמים במשותף עמו ומההיקף הניכר של הריאות, כרוך בהכבדה. מכל מקום, הכאבדה המדוברת לא נולדה היום ולא בלילה,

כאמור בפתח, מדוע לא מצא הנאשם לנכון להעלות את הטענה בשלב המתאים והמתinan עד היום כדי להעלotta.

.10. ממכלול הטעמים האמורים לעיל, הבקשה נדחתה.

.11. המזיכיות תעבור העתק החלטה לצדים.

ניתנה היום, א' איר תשע"ה, 20 אפריל 2015, בהעדך
הצדדים.